

Rada Osiedla Pogodno

Ul. Krasickiego 6, 71-333 Szczecin
tel./fax +4891 487 35 71

www.osiedla.szczecin.pl

Urząd Miasta Szczecin

pl. Armii Krajowej 1, 70-456 Szczecin
tel. +4891 42 45 226, +4891 422 24 36, fax +4891 42 45 231
rada@um.szczecin.pl - www.szczecin.pl

UCHWAŁA Nr 51/17

Rady Osiedla Pogodno z dnia 26 września 2017 r.

**w sprawie nadania nazwy Międzyosiedlowemu Parkowi zlokalizowanemu
w Szczecinie przy ul. Kutrzeby im. gen. Tadeusza Kutrzeby**

Na podstawie § 11 ust. 7 Statutu Osiedla Miejskiego Pogodno uchwalonego Uchwałą Nr XXIX/775/17 Rady Miasta Szczecin z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie Statutu Osiedla Miejskiego Pogodno (Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego z 2017 r., poz. 2806) oraz na podstawie pkt 3 ust. b załącznika do Uchwały Rady Miasta Szczecin Nr XXXVII/699/05 z dnia 18 kwietnia 2005 r. w sprawie procedury nadawania i zmian nazw ulic i placów publicznych w Szczecinie

Rada Osiedla Pogodno postanawia

1. Wystąpić z wnioskiem do Rady Miasta Szczecin o nadanie Międzyosiedlowemu Parkowi zlokalizowanemu w Szczecinie przy ul. Kutrzeby nazwy: „**Międzyosiedlowy Park im. generała Tadeusza Kutrzeby**”
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Za Radę:

WICEPRZEWODNICZĄCY
Rady Osiedla Pogodno

Wojciech Wiłski

UZASADNIENIE:

„**Międzyosiedlowy Park im. generała Tadeusza Kutrzeby**” – zdaniem Rady Osiedla Pogodno – doskonale wpisuje się w przyjętą na Pogodnie tradycję nadawania ulicom imion generałów Wojska Polskiego zasłużonych w obronie Ojczyzny.

Jednolity charakter nazewnictwa ulic na Osiedlu jest potrzebny dla bezpieczeństwa mieszkańców, ułatwia poruszanie się, co nadaje cechę osiedlu, przez co mieszkańcy mogą tworzyć wspólnotę. Ulice na takich zwartych osiedlach powinny charakteryzować się spójnością nazw w celu łatwiejszego zlokalizowania nieruchomości. Takie nazewnictwo precyzuje lokalizację i ułatwia pracę służb (pogotowie, straż, policja, służby komunalne). Przyjęto się już na terenie Polski, że tam gdzie są kwiaty, nadaje się kolejnym ulicom nazwy kwiatów, tam gdzie są pisarze, kolejnym ulicom nadaje się imiona pisarzy. Zatem w przypadku Osiedla Generałów na Pogodnie, kolejnym ulicom i placom powinny być nadawanie imiona generałów.

Rada Osiedla Pogodno podejmując niniejszą uchwałę kierowała się przede wszystkim opiniami i głosami mieszkańców oraz jego potoczą nazwą funkcjonującą od 5 lat,

tj. od chili utworzenia tego Parku. Istotnym jest też to, że na terenie Parku znajduje się tablica pamiątkowa poświęcona Kampanii wrześniowej i gen. T. Kutrzebie.

Tadeusz Kutrzeba urodził się w 1886 roku w rodzinie Tomasza, kapitana Armii Austro-Węgier i Ludwiki z domu Szula. Studia na Wydziale Inżynieryjnym w Wojskowej Akademii Technicznej w Mödling pod Wiedniem, którą ukończył w 1906 roku z wynikiem celującym i nominacją na podporucznika saperów. Od 1906 roku do 1910 roku pełnił służbę w 9 Batalionie Saperów w rodzinnym Krakowie. W latach 1910–1913 studiował w Akademii Sztabu Generalnego w Wiedniu i ukończył wyższy kurs inżynierii. W 1911 roku awansował na porucznika. W latach 1913–1914 pełnił służbę w Szefostwie Inżynierii w Sarajewie, gdzie opracował m.in. projekt umocnień na pograniczu z Czarnogórą. W Sarajewie był świadkiem zamachu na arcyksięcia Ferdynanda, który stał się zapalnikiem wybuchu I wojny światowej.

Od 15 marca 1915 przebywał na froncie rosyjskim jako oficer łącznikowy w sztabie niemieckiego XXIV Korpusu Rezerwowego pod dowództwem generała piechoty Friedricha von Geroka walczącego w Karpatach. W tym samym roku awansował do stopnia kapitana. W czerwcu 1915 roku został skierowany na front włoski, gdzie był m.in. szefem sztabu inspektoratu fortyfikacji w dowództwie grupy w Tyrolu. W lutym 1916 roku został mianowany szefem sztabu wojsk technicznych Grupy Armii arcyksięcia Eugeniusza. Z frontu włoskiego przerzucono go do Siedmiogrodu, gdzie 1 sierpnia 1916 objął stanowisko szefa sztabu inspekcji fortyfikacji w dowództwie wojsk austriackich. Miesiąc później został oficerem łącznikowym przy dowództwie niemieckiej 9. Armii na froncie rumuńskim. Przeniesiony ponownie w kwietniu 1917 na front rosyjski, był I oficerem, a następnie zastępcą szefa sztabu w ekspozyturze austriackiej 4. Armii przy dowództwie niemieckiej grupy operacyjnej działającej na Wołyniu. Od marca 1918 zajmował z kolei stanowisko szefa sztabu bazy austriackiej w mieście Braiła nad Dunajem.

Po upadku monarchii austro-węgierskiej, kpt. Kutrzeba został skierowany do pracy w Oddziale I Sztabu Generalnego Naczelnego Dowództwa WP. Od stycznia 1919 roku był tam szefem sekcji planów i zastępcą szefa Oddziału I. W październiku 1919 roku został szefem sztabu 1 Dywizji Piechoty Legionów, a od kwietnia do czerwca 1920^[3] Grupy Operacyjnej gen. Edwarda Rydza-Śmigłego. Opracował wówczas m.in. plan operacji dyneburskiej, a następnie uczestniczył w jego realizacji. 1 listopada 1919 roku został awansowany na majora. 3 stycznia 1920 roku ofensywa zakończyła się sukcesem, za co otrzymał pod koniec miesiąca order Virtuti Militari. W kwietniu 1920 jako szef sztabu 3 Armii uczestniczył w wyprawie wojsk polskich na Kijów. W czasie Bitwy Warszawskiej kierował sztabem Frontu Środkowego, a następnie od sierpnia do stycznia 1921 został szefem sztabu nowo utworzonej 2 Armii, która uczestniczyła w walkach o Białystok i pościgu za wojskami sowieckimi w kierunku Grodna i Lidy.

Po zakończeniu działań wojennych ppłk Kutrzeba w styczniu 1921 roku został na krótko wykładowcą taktyki ogólnej w Szkole Sztabu Generalnego. W maju 1921 roku powrócił do pracy sztabowej i ponownie stanął na czele sekcji planów, a od grudnia szefem Oddziału IIIa Operacyjnego Biura Ścisłej Rady Wojennej.

3 maja 1922 roku został zweryfikowany w stopniu pułkownika ze starszeństwem od 1 czerwca 1919 roku i 23. lokatą w korpusie oficerów inżynierii i saperów. Od stycznia 1925 roku pełnił obowiązki szefa Biura Ścisłej Rady Wojennej – II zastępcy szefa Sztabu Generalnego. W latach 1922–1926 uczestniczył we wszystkich niemal przedsięwzięciach sztabowych oraz międzynarodowych konferencjach i naradach sojuszniczych związanych z obroną państwa i planowaniem strategiczno - operacyjnym. W czasie przewrotu majowego opowiedział się po stronie rządu. Nie angażował się jednak osobiście przeciwko organizatorom zamachu stanu. Po objęciu władzy przez Piłsudskiego pozostał na zajmowanych stanowiskach sztabowych. W grudniu 1926 roku objął stanowisko zastępcy szefa Sztabu Generalnego.

16 marca 1927 roku Prezydent RP Ignacy Mościcki na wniosek Ministra Spraw Wojskowych, Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego awansował go na generała brygady ze starszeństwem od 1 stycznia 1927 roku i 3. lokatą w korpusie generałów. Na nowym stanowisku uczestniczył w reorganizacji naczelnich władz wojskowych, w wyniku czego nastąpiło oddzielenie struktur i instytucji zajmujących się bezpośrednio przygotowaniami wojennymi od Ministerstwa Spraw Wojskowych oraz utworzenie Generalnego Inspektoratu Sił Zbrojnych z podległym mu Sztabem Generalnym.

28 listopada 1928 roku został komendantem Wyższej Szkoły Wojennej i zarazem dyrektorem nauk. Objęcie przez gen. Rydza-Śmigłego stanowiska Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych wzmocniło pozycję Tadeusza Kutrzeby. Szczególnym tego wyrazem było mianowanie go 27 listopada 1935 r. generałem do prac przy Generalnym Inspektoracie Sił Zbrojnych.

19 marca 1939 roku awansował na generała dywizji i jednocześnie został mianowany inspektorem armii. 23 marca 1939 roku Generalny Inspektor Sił Zbrojnych mianował go dowódcą Armii „Poznań”, której zadaniem była obrona Wielkopolski.

Podczas wojny z Niemcami przeszedł cały szlak wojenny jako dowódca Armii „Poznań”. Gen. Kutrzeba był twórcą i realizatorem zwrotu zaczepnego zwanego bitwą nad Bzurą, podczas którego dowodził połączonymi armiami „Poznań” i „Pomorze”. Po przebiciu się z resztkami wojsk 22 września do Warszawy, został na krótko zastępcą gen. dyw. Juliusza Rómmla, dowódcy Armii „Warszawa”. Następnie z jego upoważnienia prowadził rozmowy kapitulacyjne z dowódcą niemieckiej 8. Armii gen. Johannesem Blaskowiczem i 28 września podpisał akt kapitulacji stolicy.

W niewoli niemieckiej dzielił los tysięcy polskich oficerów, przebywając do końca wojny w obozach jenieckich kolejno w: Oflagu IV A Hohnstein, Oflagu IV B Königstein i Oflagu VII A Murnau na terenie Niemiec. Z jego inicjatywy zostały przygotowane w obozie w Murnau tajne kursy przygotowujące młodszych oficerów do egzaminu do Wyższej Szkoły Wojennej. W obozie Murnau pełnił stanowisko dowódcy konspiracyjnego Polskiego Ośrodka Wojskowego.

W kwietniu 1945 roku, po wyzwoleniu obozu przez wojska amerykańskie, objął przejściowo dowództwo nad przebywającymi tam oficerami.

W lipcu został wezwany do Londynu, gdzie otrzymał propozycję objęcia stanowiska ministra obrony narodowej, której nie przyjął. Stał natomiast na czele – powołanej rozkazem szefa Sztabu Głównego z 12 października 1945 roku – Komisji Historycznej Kampanii Wrześniowej i Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Jednocześnie uczestniczył w tworzeniu Instytutu im. gen. Władysława Sikorskiego w Londynie. Powrót do kraju (co sugerował płk dypl. Marian Utnik) uniemożliwił mu jesienią 1946 nieuleczalny nowotwór. Generał zmarł 8 stycznia 1947 roku w londyńskim szpitalu. Pochowany został z honorami wojskowymi na cmentarzu Brookwood. Pośmiertnie uhonorowano go Orderem Wojennym *Virtuti Militari* III klasy.

W 1957 jego prochy – zgodnie z ostatnią wolą – przewieziono do Polski i pochowano w Alei Zasłużonych na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie.

Generał Tadeusz Kutrzeba był jednym z najlepiej wykształconych polskich wyższych dowódców. Zyskał opinię jednego z najwybitniejszych sztabowców II Rzeczypospolitej.

Pozostawił po sobie bogatą spuściznę pisarską z dziedziny taktyki, organizacji wojsk i regulaminów oraz obszerne prace wojskowo-historyczne, takie jak:

- *Bitwa nad Niemnem (wrzesień-październik 1920)*, Warszawa 1926,
- *Wyprawa kijowska 1920 roku*, Warszawa 1927,
- *Studium nad możliwościami wojennymi Niemiec i Polski z 1936 r.*,
- *Wojna bez walnej bitwy*,
- *Bitwa nad Bzurą (9-22 września 1939 r.). Przyczynek do historii kampanii polsko-niemieckiej w obszarze: Poznań-Warszawa we wrześniu 1939 r.*, Warszawa 1958.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. The text also mentions the need for regular audits to ensure the integrity of the financial data. Furthermore, it highlights the role of the accounting department in providing timely and accurate information to management for decision-making purposes.

In addition, the document outlines the procedures for handling discrepancies and errors. It states that any identified errors should be investigated immediately and corrected as soon as possible. The text also discusses the importance of maintaining proper documentation for all financial activities, including bank statements and tax returns. Finally, it stresses the need for transparency and accountability in all financial reporting.

The second part of the document focuses on the implementation of internal controls. It describes various measures that can be taken to prevent fraud and misappropriation of assets. These include segregation of duties, authorization requirements, and regular reconciliations. The text also mentions the importance of training employees on these controls and ensuring that they are consistently followed.

Furthermore, the document discusses the role of the internal audit function. It explains that the internal audit team should conduct regular reviews of the organization's internal controls and provide recommendations for improvement. The text also mentions the importance of maintaining a strong relationship with external auditors and ensuring that they have access to all necessary information for their audits.

In conclusion, the document emphasizes the importance of a robust financial reporting system. It states that accurate and timely financial information is essential for the success of any organization. By implementing the measures outlined in this document, the organization can ensure the reliability and integrity of its financial data.

The document also includes a section on the responsibilities of the accounting department. It lists the key tasks that should be performed on a regular basis, such as recording transactions, reconciling accounts, and preparing financial statements. It also mentions the importance of staying up-to-date on changes in accounting standards and regulations.

Finally, the document provides a summary of the key points discussed. It reiterates the importance of accuracy, transparency, and internal controls in financial reporting. It also encourages the organization to continuously improve its financial reporting processes and to seek professional advice when needed.